ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2020/613

zo 7. februára 2020

o opatrení SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007), ktoré prijalo Nemecko v prospech Deutsche Post AG

[oznámené pod číslom C(2020) 593]

(Iba nemecké znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili svoje pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]), a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

1.1. Príslušný súhrn konaní vo veci štátnej pomoci

1.1.1. *Rozhodnutie o začatí konania*

(1) V roku 1994 podala spoločnosť United Parcel Service (ďalej len „UPS“) sťažnosť, v ktorej uviedla, že spoločnosti Deutsche Bundespost POSTDIENST (ďalej len „POSTDIENST“) sa poskytla neoprávnená štátna pomoc.

(2) Komisia začala 23. októbra 1999 formálne vyšetrovacie konanie (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) týkajúce sa rôznych štátnych opatrení: kompenzácie za povinnosť poskytovať univerzálne služby, štátne záruky a dotácie dôchodkov za obdobie 1995 až 1999.

(3) Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([2]). Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky.

(4) Nemecko predložilo pripomienky 16. septembra 1999.

(5) Po zverejnení rozhodnutia o začatí konania dostala Komisia pripomienky od 14 zainteresovaných strán, ktoré boli listom z 15. decembra 1999 doručené spolkovej vláde, aby mala možnosť zaujať k nim stanovisko.

(6) Nemecké orgány odpovedali listom z 1. februára 2000, ktorého doručenie bolo zaevidované 2. februára 2000.

([1]) Ú. v. ES C 306, 23.10.1999, s. 25.
([2]) Ú. v. ES C 306, 23.10.1999, s. 25.

1.1.2. *Rozhodnutie z roku 2002*

(7) Komisia prijala 19. júna 2002 rozhodnutie 2002/753/ES ([3]) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2002“), v ktorom konštatovala, že spoločnosť POSTDIENST a jej nástupnícka spoločnosť Deutsche Post AG (ďalej len „DPAG“, zatiaľ čo POSTDIENST a DPAG sa uvádzajú pod spoločným názvom „Deutsche Post“) určovali ceny balíkových zásielok doručovaných od dverí k dverám pod úrovňou prírastkových nákladov a že táto agresívna cenová politika nebola súčasťou povinnosti Deutsche Post poskytovať univerzálne služby.

(8) Podľa názoru Komisie straty vo výške 572 miliónov EUR, ktoré tým vznikli, boli napokon v rozpore s článkami 106 a 107 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) financované zo štátnych prostriedkov, ktoré Deutsche Post dostávala v rôznej forme [napríklad ako štátne kompenzácie od dcérskej spoločnosti Deutsche Bundespost TELEKOM (ďalej len „TELEKOM“), štátne úverové záruky a štátne dotácie na financovanie dôchodkov štátnych zamestnancov].

(9) Nemecko na základe rozhodnutia z roku 2002 požiadalo spoločnosť DPAG o vrátenie nezlučiteľnej štátnej pomoci vo výške 572 miliónov EUR. Deutsche Post sa proti tomuto rozhodnutiu odvolala na súdoch Únie.

1.1.3. *Ďalšie sťažnosti po rozhodnutí z roku 2002*

(10) Spoločnosť UPS podala 13. mája 2004 ďalšiu sťažnosť, podľa ktorej sa spoločnosti Deutsche Post po rozhodnutí z roku 2002 poskytla neoprávnená štátna pomoc. Podľa názoru UPS sa v rozhodnutí z roku 2002 nepreskúmali všetky opatrenia uvedené v pôvodnej sťažnosti z roku 1994 a finančné výhody poskytnuté Deutsche Post výrazne prevyšujú tie, ktoré jej boli poskytnuté na základe nezlučiteľnej štátnej pomoci vo výške 572 miliónov EUR. Okrem toho Deutsche Post podľa názoru UPS využívala štátne prostriedky na rozšírenie svojich operácií v oblasti balíkových zásielok (napríklad prostredníctvom akvizícií iných podnikov) a na predávanie služieb za neprimerane nízke transferové ceny svojim dcérskym spoločnostiam Postbank AG (ďalej len „POSTBANK“) a Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG, ktoré poskytovali bankové služby, resp. marketing firemných balíkových zásielok pod obchodnou značkou „DHL“.

(11) Útvary Komisie zaslali Nemecku 9. novembra 2004 a 1. apríla 2005 žiadosti o informácie. Nemecko predložilo svoje odpovede 2. decembra 2004, resp. 3. júna 2005.

(12) Spoločnosť TNT Post AG & Co KG (ďalej len „TNT“) podala 16. júla 2004 sťažnosť, v ktorej tiež uviedla, že Deutsche Post predávala spoločnosti POSTBANK služby za neprimerane nízke transferové ceny. Spoločnosť TNT uviedla, že spoločnosť POSTBANK platila za poskytované služby len variabilné náklady, pričom Deutsche Post financovala celkové fixné náklady na distribučnú sieť v plnom rozsahu z výnosov svojho monopolu na listové zásielky.

(13) Útvary Komisie zaslali Nemecku 11. novembra 2004 a 25. apríla 2005 žiadosti o informácie. Nemecko predložilo svoje odpovede 17. decembra 2004, resp. 23. júna 2005.

1.1.4. *Rozhodnutie o rozšírení z roku 2007*

(14) Po tom, ako boli Komisii doručené ďalšie sťažnosti, informovala Nemecko listom z 12. septembra 2007 ([4]) o svojom rozhodnutí rozšíriť konanie, ktoré sa začalo v roku 1999 (ďalej len „rozhodnutie o rozšírení z roku 2007“).

(15) Cieľom rozhodnutia o rozšírení z roku 2007 bolo zahrnúť do konania všetky novo získané informácie a podrobne preskúmať všetky narušenia hospodárskej súťaže, ku ktorým mohlo dôjsť v dôsledku štátnych opatrení v prospech Deutsche Post.

(16) Nemecko predložilo svoje pripomienky 14. decembra 2007 a Deutsche Post sa odvolala proti rozhodnutiu o rozšírení z roku 2007 ([5]). Spoločnosti UPS a TNT predložili svoje pripomienky 16. novembra 2007. Po tom, ako Nemecko 20. decembra 2007 požiadalo o predĺženie lehoty, spolková vláda 12. marca 2008 predložila svoje stanovisko k pripomienkam spoločností UPS a TNT.

([3]) Rozhodnutie Komisie 2002/753/ES z 19. júna 2002, ktoré sa týka opatrení prijatých Nemeckou spolkovou republikou v prospech Deutsche Post AG (Ú. v. ES L 247, 14.9.2002, s. 27).

([4]) Ú. v. EÚ C 245, 19.10.2007, s. 21.

([5]) Rozsudok Všeobecného súdu z 8. decembra 2011, *Deutsche Post/Komisia*, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5. *Žiadosť o informácie zo 17. júla 2008*

(17) Komisia predložila Nemecku 17. júla 2008 žiadosť o informácie, ktorej predmetom boli všetky prešetrované štátne opatrenia a ktorá obsahovala dotazník o výnosoch a nákladoch Deutsche Post v období 1989 až 2007. Nemecko požiadalo 5. augusta 2008 o predĺženie lehoty na dobu neurčitú, pretože pred poskytnutím odpovede muselo najprv preskúmať dostupnosť určitých údajov.

(18) Komisia 12. augusta 2008 vysvetlila, prečo je potrebné preskúmať výnosy a náklady Deutsche Post v období 1989 až 2007, a trvala na doručení požadovaných informácií.

(19) Nemecko vo svojom oznámení zo 14. augusta 2008 opätovne uviedlo, že neexistuje nijaký dôvod na preskúmanie výnosov a nákladov Deutsche Post v období po roku 1994. Komisia si 22. augusta 2008 vyhradila právo prikázať poskytnutie informácií podľa článku 10 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 ([6]) pre prípad, že by Nemecko neodovzdalo požadované informácie.

(20) Nemecko 2. októbra 2008 predložilo výsledky ďalšieho právneho znaleckého posudku s cieľom podporiť svoje stanovisko, že analýza účtovníctva vedeného po roku 1994 nie je potrebná a že primeraným obdobím, v ktorom by sa malo prešetrovanie vykonať, je obdobie 1990 až 1994.

(21) Nemecko predložilo 28. októbra 2008 informácie o štátnych zárukách a o dotácii dôchodkov.

1.1.6. *Príkaz na poskytnutie informácií z 30. októbra 2008*

(22) Komisia argumenty Nemecka neakceptovala a trvala na tom, že je potrebná analýza do roku 2007, aby sa v plnom rozsahu posúdili účinky prijatých štátnych opatrení na hospodársku súťaž. V nadväznosti na obidve upomienky z 12. augusta 2008 a z 22. augusta 2008 vydala Komisia 30. októbra 2008 príkaz na poskytnutie informácií, ktorým Nemecko formálne požiadala o predloženie všetkých potrebných údajov z účtovníctva za celé obdobie 1989 až 2007.

(23) Nemecko a Deutsche Post spochybnili platnosť príkazu na poskytnutie informácií ([7]).

(24) Dňa 27. novembra 2008 Nemecko predložilo požadované údaje z účtovníctva za obdobie 1989 až 1994. Údaje z účtovníctva odovzdané 27. novembra 2008 Nemecko aktualizovalo 5. a 16. decembra 2008.

1.1.7. *Predloženie údajov z účtovníctva za obdobie 1989 až 2007*

(25) V nadväznosti na stretnutie zodpovedného nemeckého štátneho tajomníka, predsedu predstavenstva spoločnosti DPAG a člena Komisie zodpovedného za politiku hospodárskej súťaže 6. februára 2009 Nemecko a Deutsche Post oznámili, že sú ochotní poskytnúť údaje z účtovníctva za obdobie po roku 1994.

(26) Dňa 3. marca 2009 Nemecko predložilo prvý súbor údajov z účtovníctva za celé prešetrované obdobie 1989 až 2007.

(27) Stretnutia Deutsche Post a útvarov Komisie sa uskutočnili 3. marca 2009 v Bruseli, ako aj 12. marca 2009, 2. apríla 2009, 28. mája 2009, 23. júna 2009 a 18. septembra 2009 v Bonne. Nemecko 26. marca 2009, 7. mája 2009 a 22. júna 2009 predložilo ďalšie informácie poskytnuté zo strany Deutsche Post.

(28) V nadväznosti na tieto stretnutia a dva zoznamy otázok, ktoré útvary Komisie 4. júna 2009 a 30. júla 2009 adresovali Deutsche Post, odovzdalo Nemecko 9. júla 2009, 31. júla 2009, 17. augusta 2009, 8. septembra 2009, 10. septembra 2009 a 15. októbra 2009 aktualizované údaje z účtovníctva a ďalšie vysvetlenia.

([6]) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).

([7]) Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. júla 2010, *Deutsche Post/Komisia*, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31, Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. júla 2010, *Deutsche Post*/Komisia, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312, Rozsudok Súdneho dvora z 13. októbra 2011, *Deutsche Post a Nemecko/Komisia*, C-463/10 P a C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, Uznesenie predsedu Všeobecného súdu (druhá komora) z 10. mája 2012, *Nemecko/Komisia*, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228 a Rozsudok Všeobecného súdu z 12. novembra 2013, *Deutsche Post/Komisia*, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

(29) Útvary Komisie predložili 16. a 24. septembra 2009 ďalšie otázky, na ktoré Nemecko odpovedalo 14. októbra 2009.

1.1.8. *Rozhodnutie o rozšírení z roku 2011*

(30) Komisia listom z 10. mája 2011 ([8]) informovala Nemecko o svojom rozhodnutí rozšíriť konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ktoré začala v roku 1999 a rozšírila v roku 2007, s cieľom podrobne preskúmať dotácie dôchodkov, ktoré dostala Deutsche Post od roku 1995 (ďalej len „rozhodnutie o rozšírení z roku 2011“).

(31) Po tom, ako Nemecko najprv 23. mája 2011 požiadalo o predĺženie lehoty, spolková vláda predložila 29. júla 2011 svoje pripomienky.

(32) Dňa 4. októbra 2011 predložila svoje pripomienky spoločnosť UPS. Následne predložila svoje pripomienky 5. októbra 2011 iniciatíva Free and Fair Postal Initiative a 7. októbra 2011 spoločnosť Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste (ďalej len „BIEK“). Dňa 13. októbra 2011 Komisia postúpila pripomienky zainteresovaných strán Nemecku.

(33) Nemecko zaujalo stanovisko k pripomienkam zainteresovaných strán 14. novembra 2011.

(34) Komisia doručila 18. novembra 2011 ďalšiu žiadosť o informácie, v ktorej požiadala o podrobné informácie o financovaní dôchodkov po roku 2007. Nemecko odpovedalo listami z 2. a 19. januára 2012. Komisia 16. decembra 2011 predložila Nemecku znalecký posudok, ktorý vypracovala spoločnosť Charles River Associates, o referenčnom porovnávaní (benchmarking) na stanovenie primeraného zisku ([9]). Nemecko zaujalo stanovisko k znaleckému posudku 16. januára 2012.

1.1.9. *Rozhodnutie z roku 2012*

(35) Komisia prijala 25. januára 2012 rozhodnutie 2012/636/EÚ ([10]) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2012“).

(36) Komisia v tomto rozhodnutí dospela k záveru týkajúcemu sa dôchodkového opatrenia, že toto opatrenie predstavuje neoprávnenú a nezlučiteľnú štátnu pomoc a nariadila vrátenie pomoci za obdobie od 1. januára 2003 do okamihu, keď už neexistovala komparatívna výhoda. Pokiaľ ide o pomoc za obdobie 1995 až 2002, Komisia dospela k záveru, že nie je možné určiť výšku nezlučiteľnej pomoci. V dôsledku toho Komisia nenariadila vrátenie pomoci za toto obdobie.

(37) Pokiaľ ide o štátne kompenzácie, Komisia dospela k záveru, že Nemecko ich poskytovalo neoprávnene v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, sú však zlučiteľné s vnútorným trhom. Pokiaľ ide o štátnu záruku, Komisia dospela k záveru, že toto opatrenie predstavuje existujúcu pomoc pre Deutsche Post v zmysle článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

1.2. **Súhrn príslušných súdnych konaní**

1.2.1. *Zrušenie rozhodnutia z roku 2002*

(38) Všeobecný súd vo svojom rozsudku z roku 2008 ([11]) zrušil rozhodnutie z roku 2002, pretože Komisia nevykonala podrobnú analýzu všetkých výnosov a nákladov spojených s univerzálnymi službami, aby zistila, či Deutsche Post dostala nedostatočnú alebo nadmernú kompenzáciu.

(39) Následne Nemecko vrátilo Deutsche Post vyžiadanú štátnu pomoc vo výške 572 miliónov EUR vrátane úrokov.

(40) Súdny dvor 2. septembra 2010 zamietol odvolanie Komisie proti rozsudku Všeobecného súdu ([12]).

([8]) Ú. v. EÚ C 263, 7.9.2011, s. 4.

([9]) Charles River Associates, marec 2011, „Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services (Odhad primeranej ziskovej marže za poskytovanie služieb v oblasti listových zásielok)“. Tento znalecký posudok predložilo Belgicko v konaní vo veci SA.14588 – Štátna pomoc poskytnutá pre bpost.

([10]) Rozhodnutie Komisie 2012/636/EÚ z 25. januára 2012 o opatrení C 36/07 (ex NN 25/07), ktoré prijalo Nemecko v prospech Deutsche Post AG (Ú. v. EÚ L 289, 19.10.2012, s. 1).

([11]) Rozsudok Všeobecného súdu z 1. júla 2008, *Deutsche Post/Komisia*, T-266/02,ECLI:EU:T:2008:235.

([12]) Rozsudok Súdneho dvora z 2. septembra 2010, *Komisia/Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2. *Zrušenie rozhodnutia o rozšírení z roku 2007*

(41) Deutsche Post napadla platnosť rozhodnutia o rozšírení z roku 2007, pričom uviedla, že rozhodnutie z roku 2002 vzbudilo oprávnené očakávanie, že Komisia nezačne opätovné prešetrovanie.

(42) Všeobecný súd toto napadnutie zamietol 8. decembra 2011 ako neprípustné ([13]) na základe skutočnosti, že rozhodnutie o rozšírení z roku 2007 sa týkalo tých istých opatrení ako rozhodnutie o začatí konania.

(43) Súdny dvor 24. októbra 2013 zrušil rozsudok Všeobecného súdu z roku 2011 týkajúci sa rozhodnutia o rozšírení z roku 2007 ([14]) a vec opäť preložil Všeobecnému súdu.

(44) Všeobecný súd 18. septembra 2015 zrušil rozhodnutie o rozšírení z roku 2007 ([15]). Voči tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie.

1.2.3. *Čiastočné zrušenie rozhodnutia z roku 2012*

(45) Všeobecný súd 14. júla 2016 zrušil články 1 a 4 rozhodnutia z roku 2012 ([16]), keď rozhodol, že Komisia nepreukázala existenciu výhody poskytnutej Deutsche Post. Voči tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie.

(46) Voči zvyšnej časti rozhodnutia z roku 2012 nebolo podané odvolanie.

1.2.4. *Zrušenie rozhodnutia o rozšírení z roku 2011*

(47) Všeobecný súd 10. apríla 2019 zrušil rozhodnutie o rozšírení z roku 2011 ([17]), keď rozhodol, že Komisia nedostatočne odôvodnila začatie formálneho konania (porušenie článku 296 ZFEÚ), pokiaľ ide o existenciu výhody. Voči tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie.

1.3. **Pripomienky doručené po zrušení rozhodnutia z roku 2012 a rozhodnutia o rozšírení z roku 2011**

(48) Po zrušení rozhodnutia z roku 2012 a rozhodnutia o rozšírení z roku 2011 boli Komisii doručené dodatočné podania od spoločnosti UPS listami z 24. mája 2019 a 17. júla 2019 a od spoločnosti BIEK listom z 31. mája 2019. Spoločnosti UPS a BIEK vo svojich listoch zdôraznili, že sú naďalej znepokojené dôchodkovým opatrením a vyzývali Komisiu, aby pokračovala a dokončila svoje prešetrovanie. Dňa 28. novembra 2019 spoločnosť UPS predložila ďalšie pripomienky.

2. **OPIS PREŠETROVANÉHO OPATRENIA**

2.1. **Rozsah pôsobnosti tohto rozhodnutia**

(49) Na úvod, vzhľadom na viaceré rozhodnutia, ktoré Komisia prijala, a na zrušenie určitých rozhodnutí považuje Komisia za potrebné vyjasniť rozsah pôsobnosti toho rozhodnutia.

(50) Komisia pripomína, že v rámci rozhodnutia z roku 2012 dospela k záveru:

a) v súvislosti so štátnymi kompenzáciami, že Nemecko ich poskytovalo neoprávnene v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, sú však zlučiteľné s vnútorným trhom a

b) v súvislosti so štátnou zárukou, že toto opatrenie predstavuje existujúcu pomoc pre Deutsche Post v zmysle článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

(51) Pokiaľ ide o tieto závery, voči rozhodnutiu z roku 2012 nebolo podané odvolanie, a tak zostáva v platnosti.

([13]) Rozsudok Všeobecného súdu z 8. decembra 2011, *Deutsche Post/Komisia*, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.
([14]) Rozsudok Súdneho dvora z 24. októbra 2013, *Deutsche Post/Komisia*, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.
([15]) Rozsudok Všeobecného súdu z 18. septembra 2015, Deutsche Post/Komisia, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.
([16]) Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júla 2016, *Nemecko/Komisia*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([17]) Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019, *Deutsche Post/Komisia*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

(52) Komisia okrem toho konštatuje, že súdy zrušili rozhodnutie o rozšírení z roku 2007 a rozhodnutie o rozšírení z roku 2011.

(53) V tomto kontexte sa prešetrovanie týka iba platieb opísaných v rozhodnutí o začatí konania.

(54) Rozhodnutie o začatí konania sa konkrétne týka:

a) platieb Deutsche Post do dôchodkového fondu (vytvoreného v súvislosti s privatizáciou Deutsche Post) vo výške 4 miliárd DEM (približne 2,05 miliardy EUR) ročne v rokoch 1995 až 1999;

b) deficitu 8,2 miliardy DEM (približne 4,19 miliardy EUR), ktorý vznikol v dôchodkovom fonde v dôsledku predčasného odchodu do dôchodku značného počtu zamestnancov Deutsche Post do roku 1999, ako aj

c) skutočnosti, že Nemecko v súlade s vyhlásením nemeckého ministra financií z 18. januára 1999 vyrovnalo tento deficit.

(55) Opísané dôchodkové opatrenie v tomto kontexte tvorí predmet tohto rozhodnutia.

2.2. **Dôchodkové opatrenie za obdobie 1995 až 1999**

(56) Dôchodkovým opatrením, ktorého základom je zákon o právach zamestnancov bývalých nemeckých spolkových poštových služieb [*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*] ([18]) (ďalej len „PostPersRG“) sa od roku 1995 financovala veľká časť dôchodkov vyplácaných štátnym zamestnancom Deutsche Post, ktorí sú na dôchodku. Aby bolo možné plne porozumieť účinkom dôchodkového opatrenia v rámci posúdenia v oddiele 5, v nasledujúcich oddieloch sú podrobne opísané sociálne dávky a sociálne príspevky pre štátnych zamestnancov a porovnávajú sa so zákonným sociálnym poistením zamestnancov podľa súkromného práva (ďalej len „súkromní zamestnanci“).

2.2.1. *Sociálne dávky pre štátnych zamestnancov*

(57) Štátni zamestnanci majú nárok na starobný dôchodok, zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť. Dávky pre štátnych zamestnancov Deutsche Post zodpovedajú dávkam, ktoré sa poskytujú všetkým ostatným štátnym zamestnancom.

a) Výška dôchodku je podľa článku 14 zákona o dôchodkoch štátnych zamestnancov [*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern* (*Beamtenversorgungsgesetz – BeamtVG*)] z 24. augusta 1976 ([19]) vopred stanovená ako určitý percentuálny podiel z poslednej mesačnej mzdy štátneho zamestnanca.

b) Štátni zamestnanci majú nárok na náhradu 50 % až 70 % nákladov na zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť, sami si musia uhrádzať tie náklady, ktoré tieto sumy prekračujú. Presné rozdelenie nákladov na zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť závisí od rôznych kritérií, napríklad od počtu detí. Štátni zamestnanci môžu uzatvoriť dobrovoľné doplnkové poistenie alebo svoj podiel na nákladoch na zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť uhrádzať sami.

2.2.2. *Financovanie sociálnych dávok pre štátnych zamestnancov spoločnosti POSTDIENST v období 1989 až 1994*

(58) Po prvej poštovej reforme v roku 1989 museli spoločnosti POSTDIENST, TELEKOM a POSTBANK podľa článku 54 ods. 2 zákona o správe a riadení nemeckej spolkovej pošty [*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost* (*Postverfassungsgesetz – PostVerfG*)] ([20]) v plnom rozsahu financovať výplaty dôchodkov a náklady na zdravotnú starostlivosť štátnych zamestnancov na dôchodku, ktorí boli zaradení do príslušných podnikov na základe ich predchádzajúcej činnosti.

(59) Podľa tohto ustanovenia si štátni zamestnanci môžu naďalej uplatňovať nárok voči štátu, štát však môže celú sumu vymáhať od spoločností POSTDIENST, TELEKOM, resp. POSTBANK.

([18]) Článok 4 zákona o reforme poštových služieb a telekomunikácií [*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation* (*Postneuordnungsgesetz — PTNeuOG*)], 14. september 1994, Spolkový úradný vestník (*Bundesgesetzblatt*) (ďalej len „BGBl.“) 1994, časť I, č. 61, s. 2325.

([19]) BGBl. 1976, časť I, č. 111, s. 2485.

([20]) Článok 1 zákona o reštrukturalizácii poštových a telekomunikačných služieb a nemeckej spolkovej pošty [*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz – PostStruktG)*] z 8. júna 1989, BGBl. 1989, časť I, č. 25, s. 1026.

2.2.3. *Financovanie sociálnych dávok pre štátnych zamestnancov spoločnosti DPAG od roku 1995*

(60) V rámci reformy poštových služieb a telekomunikácií z roku 1994 (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*) boli štátni zamestnanci, ktorí pracovali v spoločnosti POSTDIENST, pridelení podľa článku 2 ods. 1 zákona PostPersRG do spoločnosti DPAG. Pritom zostalo zachované ich právne postavenie štátnych zamestnancov podľa článku 2 ods. 3 zákona PostPersRG. Spoločnosť DPAG prevzala od štátu všetky práva a povinnosti prislúchajúce zamestnávateľovi podľa článku 1 ods. 1 zákona PostPersRG a všetky majetkovoprávne nároky štátnych zamestnancov podľa článku 2 ods. 3 zákona PostPersRG.

(61) Podľa článku 15 zákona PostPersRG prevzal vyplácanie dôchodkov a nákladov na zdravotnú starostlivosť štátnym zamestnancom na dôchodku novo vytvorený dôchodkový fond pre štátnych zamestnancov Deutsche Post. Dňa 1. júla 2001 boli spojené dôchodkové fondy pre Deutsche Post, TELEKOM a POSTBANK do dôchodkového fondu štátnych zamestnancov pošty (*Postbeamtenversorgungskasse*) (ďalej len „dôchodkový fond“).

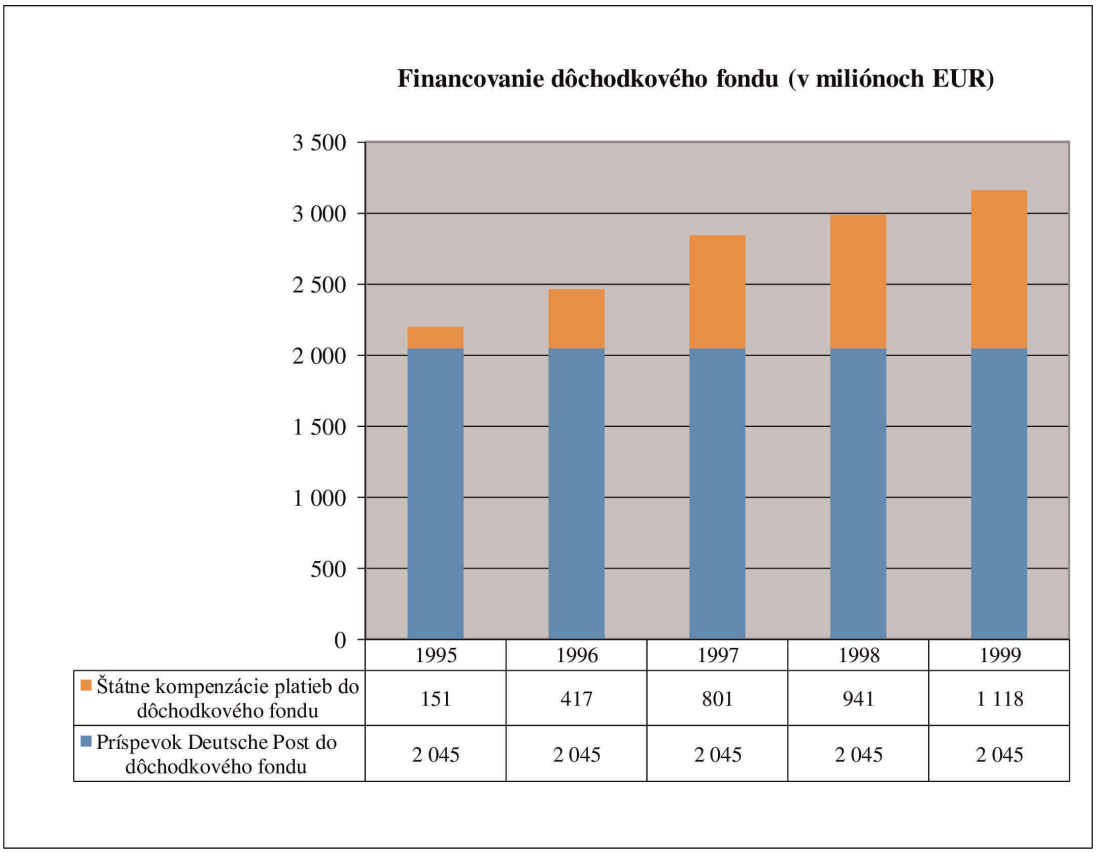
(62) Podľa článku 16 ods. 1 zákona PostPersRG musela Deutsche Post v období 1995 až 1999 platiť do dôchodkového fondu ročný príspevok vo výške 2,045 miliardy EUR, resp. spolu 10,225 miliardy EUR.

(63) Zostávajúci deficit (t. j. rozdiel medzi výplatami dôchodkov štátnym zamestnancom na dôchodku a príspevkom Deutsche Post do dôchodkového fondu) pokrývalo podľa článku 16 ods. 2 zákona PostPersRG dôchodkové opatrenie. Hodnota dôchodkového opatrenia sa zvýšila zo sumy 151 miliónov EUR v roku 1995 na 1,118 miliardy EUR v roku 1999.

(64) Grafy na obrázkoch 1 a 2 predstavujú príslušné príspevky Deutsche Post a Nemecka (vo výške sumy a v percentuálnom podiele) do dôchodkového fondu.

Obrázok 1

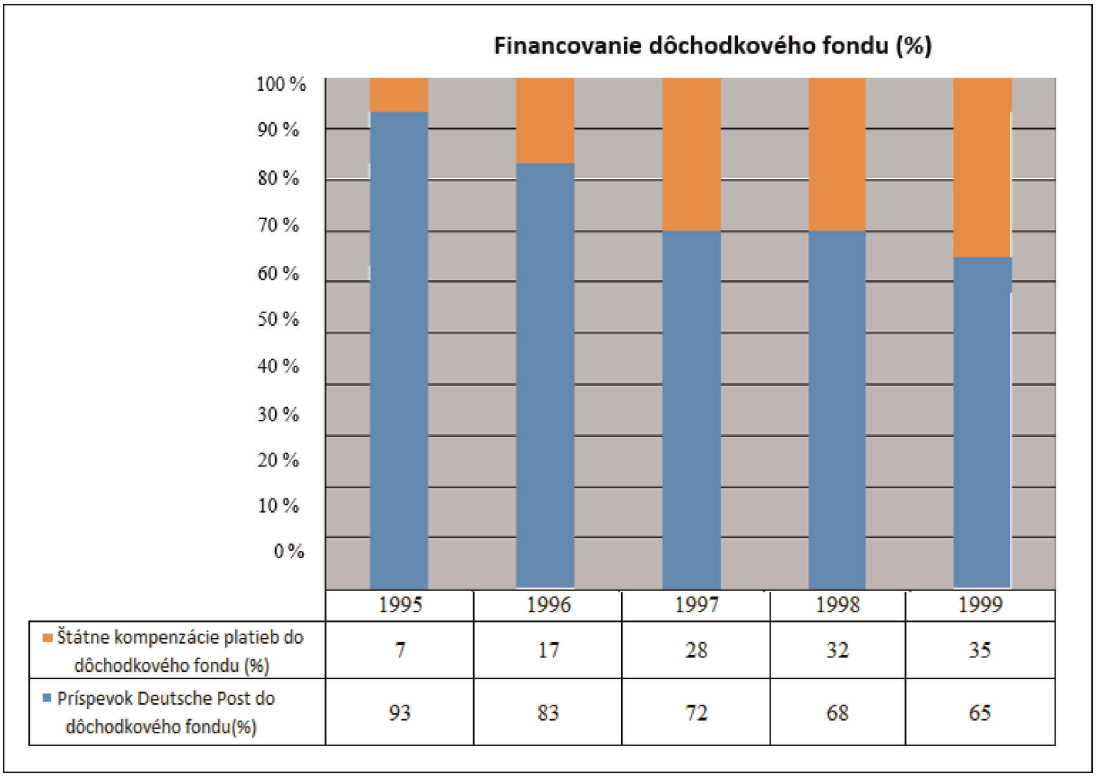
Financovanie dôchodkového fondu (v miliónoch EUR)



	1995	1996	1997	1998	1999
Štátne kompenzácie platieb do dôchodkového fondu	151	417	801	941	1 118
Príspevok Deutsche Post do dôchodkového fondu	2 045	2 045	2 045	2 045	2 045

Obrázok 2

Príspevky do dôchodkového fondu (v %)



	1995	1996	1997	1998	1999
Štátne kompenzácie platieb do dôchodkového fondu (%)	7	17	28	32	35
Príspevok Deutsche Post do dôchodkového fondu(%)	93	83	72	68	65

2.2.4. *Povinné sociálne poistenie a doplnkové dôchodkové poistenie súkromných zamestnancov Deutsche Post*

(65) Súkromní zamestnanci podliehajú povinnému sociálnemu poisteniu a musia uzatvoriť tieto štyri poistenia: dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť ([21]). Systémy povinného sociálneho zabezpečenia súkromných zamestnancov uplatňujú v oblastiach dôchodkového poistenia, zdravotného poistenia a poistenia pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť iný systém poistnej ochrany, než aký sa používa v prípade štátnych zamestnancov:

a) výška dôchodku sa nepočíta ako percentuálny podiel poslednej mesačnej mzdy, ale ako percentuálny podiel priemernej celoživotnej mzdy;

b) výdavky na zdravotnú starostlivosť a na dlhodobú starostlivosť sú pokryté v plnej miere.

(66) Podstatné rozdiely oproti predpisom, ktoré sa uplatňujú v prípade štátnych zamestnancov, existujú aj pri financovaní sociálnych dávok:

a) povinné sociálne poistenie súkromných zamestnancov sa financuje v priebehu ich pracovného života prostredníctvom príspevkov zamestnanca a zamestnávateľa (ďalej len „príspevky na povinné sociálne poistenie“);

b) celková sadzba príspevku sa formálne rozdelí na podiel zamestnanca a podiel zamestnávateľa, pričom každý z nich predstavuje približne polovicu celkovej sumy;

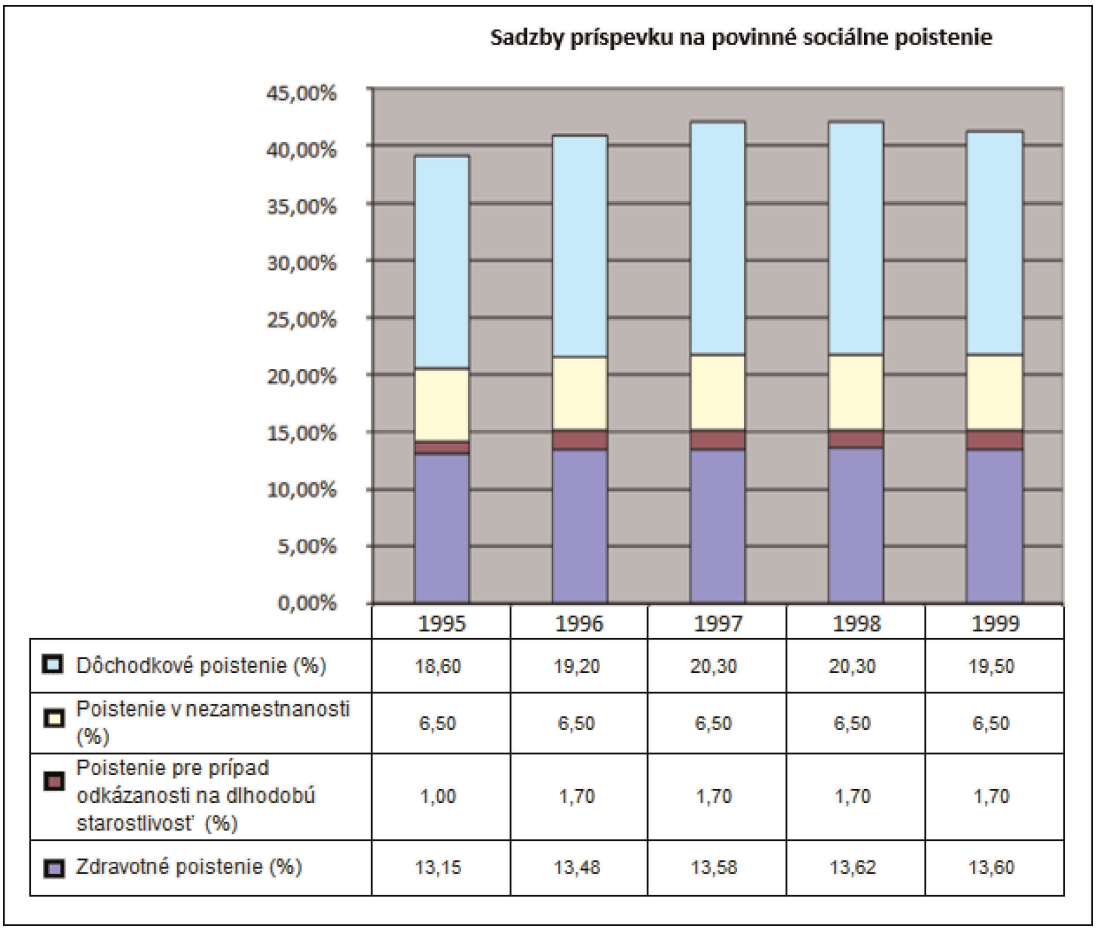
c) zamestnávateľ je oficiálne povinný odviesť do fondov sociálneho poistenia celú sadzbu príspevku.

(67) Na obrázku 3 sú znázornené sadzby príspevku na povinné sociálne poistenie súkromných zamestnancov v období 1995 až 1999.

([21]) V šiestej časti zákonníka sociálneho zabezpečenia [*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch* (*SGB VI*)] sa upravuje dôchodkové poistenie; v tretej časti *Sozialgesetzbuch* (*SGB III*) sa upravuje poistenie v nezamestnanosti; v piatej časti *Sozialgesetzbuch* (*SGB V*) sa upravuje zdravotné poistenie; v zákone o poistení pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť [*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit* (*Pflege-Versicherungsgesetz – PflegeVG*)] z 26. mája 1994 (BGBl. 1994,časť I, č. 30, s. 1014) a v jedenástej časti *Sozialgesetzbuch* (*SGB XI*) sa upravuje poistenie pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť.

Obrázok 3

Sadzby príspevku na povinné sociálne poistenie (v percentách hrubej mzdy súkromných zamestnancov)



	1995	1996	1997	1998	1999
Dôchodkové poistenie (%)	18,60	19,20	20,30	20,30	19,50
Poistenie v nezamestnanosti (%)	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Poistenie pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť (%)	1,00	1,70	1,70	1,70	1,70
Zdravotné poistenie (%)	13,15	13,48	13,58	13,62	13,60

(68) Z obrázku 3 vyplýva, že sadzby príspevku na povinné sociálne poistenie sa pohybovali približne od 39 % do 42 % hrubej mzdy (hrubá mzda = čistá mzda + podiel zamestnanca). Keďže podiely zamestnávateľa a zamestnanca predstavujú približne polovicu celkovej sadzby príspevku na povinné sociálne poistenie, ich príslušné sadzby príspevku sa pohybovali približne od 19 % do 21 % hrubej mzdy.

(69) Súkromní zamestnanci Deutsche Post nemali výhody len z povinného sociálneho poistenia, ale aj z doplnkového dôchodkového poistenia. Súkromným zamestnancom, ktorí boli prijatí do zamestnania pred rokom 1997, sa ponúklo doplnkové dôchodkové poistenie, vďaka ktorému by získali dôchodok porovnateľný s dôchodkom štátnych zamestnancov. Doplnkové dôchodkové poistenie teda pokrývalo rozdiel medzi dôchodkom z povinného sociálneho poistenia súkromného zamestnanca, ktorý zodpovedá určitému percentu priemernej celoživotnej mzdy, a dôchodkom štátneho zamestnanca, ktorý zodpovedá určitému percentu poslednej mesačnej mzdy. Presné pravidlá sú uvedené v stanovách agentúry pre doplnkové dôchodkové poistenie nemeckej spolkovej pošty (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*).

3. **DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA**

(70) V rozhodnutí o začatí konania Komisia zastávala názor, podľa ktorého skutočnosť, že štát vyrovnal deficit vzniknutý do roku 1999, v spojení s predčasným odchodom do dôchodku značného počtu štátnych zamestnancov Deutsche Post v rokoch 1995 až 1999, mohla predstavovať výhodu poskytnutú Deutsche Post.

(71) Komisia preto zastávala názor, že jej predbežné prešetrovanie opatrenia nemohlo potvrdiť záver, že opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc.

(72) Komisia navyše v rozhodnutí o začatí konania dospela k záveru, že na základe jej predbežného prešetrovania vznikli pochybnosti o zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom.

4. **RELEVANTNÉ PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN**

(73) Zainteresované strany predložili pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania, k (už zrušenému) rozhodnutiu o rozšírení z roku 2007 a k (už zrušenému) rozhodnutiu o rozšírení z roku 2011.

(74) V tomto oddiele sú zhrnuté pripomienky, ktoré sa považujú za relevantné pre posudzovanie príslušného opatrenia (t. j. dôchodkového opatrenia za obdobie 1995 až 1999). Netýka sa to však všetkých pripomienok, ktoré Komisia dostala v priebehu predchádzajúcich prešetrovaní v súvislosti s inými opatreniami a/alebo s dôchodkovým opatrením za obdobie po roku 1999.

4.1. **Pripomienky tretích strán**

(75) Podľa britského poštového úradu (British Post Office, ďalej len „poštový úrad“), prevzatie dôchodkových záväzkov, ktoré spoločnosti DPAG vznikli v dôsledku predčasného odchodu do dôchodku 25 % jej zamestnancov, je štátnou pomocou. Poštový úrad tvrdí, že dôchodkový schodok sa mal financovať predajom obchodných aktív.

(76) Podľa spoločnosti UPS bola Deutsche Post zvýhodnená, pretože bola čiastočne oslobodená od platobných povinností, ktoré mala pred rokom 1995. Deutsche Post bola v porovnaní s konkurentmi v lepšej pozícii, pretože bežní prevádzkovatelia museli svoje dôchodkové náklady uhrádzať sami.

(77) Vo svojom podaní z 28. novembra 2019 (po rozsudku Všeobecného súdu z roku 2019, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o rozšírení z roku 2011), spoločnosť UPS tvrdí, že Komisia by mala pokračovať v prešetrovaní dôchodkového opatrenia, a konkrétnejšie, mala by posudzovať dôchodkové opatrenie na základe judikatúry vo veci *Orange* ([22]) (a nie na základe judikatúry vo veci *Combus* ([23])). Spoločnosť UPS navyše zastáva názor, že aj na základe judikatúry vo veci *Combus* by Komisia mala dospieť k záveru, že dôchodkové opatrenie predstavovalo nezlučiteľnú pomoc.

4.2. **Pripomienky Nemecka**

(78) Podľa nemeckých orgánov bol príspevok štátu do dôchodkového fondu obmedzený na nevyhnutnú kompenzáciu objektívneho znevýhodnenia spoločnosti DPAG zo strany štátu.

([22]) Rozsudok Súdneho dvora z 26. októbra 2016, *Orange/Komisia*, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.
([23]) Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. marca 2004, *Danske Busvognmænd/Komisia*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

(79) Podľa nemeckých orgánov financovanie predčasného odchodu do dôchodku štátnych zamestnancov, ktorí boli prijatí do práce pred privatizáciou spoločnosti DPAG, zostalo základnou povinnosťou štátu voči štátnym zamestnancom. Spoluzodpovednosť spoločnosti DPAG za financovanie dôchodkového fondu preto znamená netypické osobitné náklady. Príspevok štátu k plneniu povinností týkajúcich sa dôchodkov iba čiastočne kompenzuje objektívne znevýhodnenie spoločnosti DPAG spôsobené v predchádzajúcom období štátom. Nemecko preto zastáva názor, že keď štát prispieva do dôchodkového fondu, spoločnosti DPAG sa neposkytuje výhoda a nedochádza ani k narušeniu hospodárskej súťaže alebo obchodu.

(80) Na základe rozsudku vo veci *Combus* ([24]) Nemecko zastáva názor, že v rámci privatizácie poskytovateľa univerzálnej služby, ktorý bol predtým vo vlastníctve štátu, štátne platby dôchodkových nákladov, ktoré prekračujú obvyklé náklady súkromných konkurentov, nepredstavujú štátnu pomoc. Nemecko zastáva názor, že pri posudzovaní existencie štátnej pomoci by sa mali porovnať sociálne dávky pre štátnych zamestnancov Deutsche Post a sociálne dávky jej konkurentov.

5. **POSÚDENIE POMOCI V RÁMCI DÔCHODKOVÉHO OPATRENIA**

(81) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ „pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.“

(82) Opatrenie sa klasifikuje ako štátna pomoc, ak sú splnené tieto kumulatívne podmienky: a) opatrenie zabezpečujú členské štáty zo štátnych prostriedkov, b) opatrenie poskytuje selektívnu hospodársku výhodu pre určité podniky alebo pre výrobu určitých druhov tovaru, c) zvýhodnenie narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže a d) ovplyvňuje obchod v rámci EÚ.

(83) Keďže dôchodkové opatrenie je založené na článku 16 zákona PostPersRG a financované z verejného rozpočtu, dá sa prisúdiť štátu a poskytuje sa zo štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Okrem toho, keďže dôchodkové opatrenie bolo zavedené iba na čiastočné oslobodenie Deutsche Post od dôchodkových nákladov na štátnych zamestnancov, a teda v konečnom dôsledku zvýhodňuje Deutsche Post, je selektívne.

5.1. **Existencia finančnej výhody**

5.1.1. *Použiteľná metodika posudzovania existencie výhody*

(84) Nemecko zastáva na základe rozsudku vo veci *Combus* názor, že dôchodkové opatrenie neprinieslo žiadnu finančnú výhodu pre Deutsche Post, lebo odbremenilo Deutsche Post od nadmerných dôchodkových nákladov.

(85) V rozhodnutí z roku 2012 Komisia odmietla tvrdenie Nemecka, že existencia výhody sa mala určovať na základe judikatúry vo veci *Combus*.

(86) Po zrušení rozhodnutia z roku 2012 a rozhodnutia o rozšírení z roku 2011 však Komisia zastáva názor, že v rozsudkoch Všeobecného súdu vo veciach T-143/12 ([25]) a T-388/11 ([26]) sa Komisii v súlade s článkom 266 ZFEÚ ukladá povinnosť uplatňovať v súvislosti s dôchodkovým opatrením judikatúru vo veci *Combus*. Podľa článku 266 ods. 1 ZFEÚ skutočne „Inštitúcia […], ktorej akt bol vyhlásený za neplatný alebo ktorej nečinnosť bola vyhlásená za odporujúcu zmluvám, je povinná urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovela rozsudku Súdneho dvora Európskej únie“.

(87) Všeobecný súd vo svojom rozsudku zo 14. júla 2016 uviedol, že „samotné tvrdenie, podľa ktorého sú náklady na dôchodky súčasťou nákladov, ktoré bežne zaťažujú rozpočet podniku, v prejednávanom prípade nepostačuje na preukázanie existencie skutočnej hospodárskej výhody v prospech spoločnosti Deutsche Post. Komisia, ktorá mala povinnosť dokázať uvedenú výhodu, ju nesplnila, a teda sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia“ ([27]).

([24]) Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. marca 2004, *Danske Busvognmænd/Komisia*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, bod 57.
([25]) Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júla 2016, *Nemecko/Komisia*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([26]) Rozsudok Všeobecného súdu z 10. apríla 2019, *Deutsche Post/Komisia*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.
([27]) Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júla 2016, *Nemecko/Komisia*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, bod 154.

(88) Vzhľadom na túto skutočnosť bude Komisia posudzovať existenciu výhody pre Deutsche Post na základe judikatúry vo veci *Combus*. Komisia sa predovšetkým domnieva, na rozdiel od názoru vyjadrenému spoločnosťou UPS, že Komisia je povinná posudzovať dôchodkové opatrenie na základe judikatúry vo veci *Combus*, a nie na základe judikatúry vo veci *Orange* ([28]). Komisia sa najmä domnieva, že povinnosť Komisie uplatniť metodiku použitú vo veci *Combus* na dôchodkové opatrenie v danej veci v súlade s článkom 266 ods. 1 ZFEÚ (pozri odôvodnenie(86)) sa nedá spochybniť tým, že Súdny dvor sa vo svojom rozsudku vo veci *Orange* odklonil do právneho prístupu uplatňovaného vo veci *Combus* a že v dôsledku toho sa judikatúra vo veci *Combus* už nedá uplatňovať na podobné opatrenia v iných veciach.

5.1.2. *Existencia výhody v danej veci*

(89) Vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci sa uplatňuje judikatúra vo veci *Combus*, Komisia posúdi, či Nemecko prevzatím zodpovednosti za rozdiel medzi paušálnou sumou stanovenou v rokoch 1995 až 1999 a celkovou sumou nákladov na dôchodky štátnych zamestnancov Deutsche Post poskytlo Deutsche Post hospodársku výhodu oproti jej konkurentom.

(90) S cieľom zistiť existenciu výhody Komisia vykoná analýzu v týchto troch krokoch:

a) v prvom kroku Komisia preskúma výšku príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádzajú ostatné podniky v odvetví listových a balíkových zásielok;

b) potom určí výšku príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádza za svojich štátnych zamestnancov Deutsche Post;

c) napokon Komisia porovná obe hodnoty.

5.1.2.1. Výška príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádzajú ostatné podniky v odvetví listových a balíkových zásielok

5.1.2.1.1. Výpočet referenčnej sadzby

(91) Súkromní konkurenti musia zo svojich výnosov povinne platiť štátu podiel zamestnávateľa aj podiel zamestnanca na príspevkoch na sociálne zabezpečenie. Ako je vyplýva z obrázku 3, celkové sadzby príspevku na povinné sociálne poistenie sa v rokoch 1995 až 1999 pohybovali približne od 39 % do 42 % hrubej mzdy. Podiely zamestnávateľa a zamestnanca na sadzbe príspevku na povinné sociálne poistenie sa pohybovali približne od 19 % do 21 % hrubej mzdy (pozri odôvodnenie 68).

(92) V porovnaní so súkromnými zamestnancami nemusia štátni zamestnanci platiť svoj podiel príspevkov na sociálne zabezpečenie, pokiaľ ide o zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť, ale namiesto toho musia sami pokryť 30 % až 50 % svojich nákladov na zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť (predovšetkým uzatváraním doplnkového súkromného poistenia). Je možné predpokladať, že príspevok štátnych zamestnancov vo výške 30 % až 50 % nákladov na zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť svojimi ekonomickými účinkami do značnej miery zodpovedá príspevku súkromných zamestnancov na povinné zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť ([29]).

(93) Štátni zamestnanci navyše neodvádzajú príspevky na svoje dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti. Príspevok Deutsche Post by preto mal byť vyšší než podiel súkromných zamestnávateľov a mal by zahŕňať všetky náklady na dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti, ako aj zostávajúce náklady štátnych zamestnancov na zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť.

(94) Referenčná sadzba príspevkov Deutsche Post na sociálne zabezpečenie (ďalej len „referenčná sadzba“) musí preto zahŕňať celkovú sadzbu príspevku (celková sadzba príspevku = podiel zamestnávateľa + podiel zamestnanca) na dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti, ako aj podiel zamestnávateľa na zdravotnom poistení a na poistení pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť.

(95) Ako vyplýva z tabuľky 1, referenčná sadzba sa v období 1995 až 1999 pohybovala od 32 % do 34,5 % hrubej mzdy súkromných zamestnancov.

([28]) Rozsudok Súdneho dvora z 26. októbra 2016, *Orange/Komisia*, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([29]) Keďže podiel zamestnancov na povinnom zdravotnom poistení a poistení pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť pre súkromných zamestnancov zodpovedá približne polovici celkovej sadzby príspevku (pozri odôvodnenie 68), je možné predpokladať, že náklady štátnych zamestnancov na doplnkové súkromné poistenie vo výške 30 % až 50 % sú do značnej miery rovnocenné s príspevkom súkromných zamestnancov.

Tabuľka 1

Referenčná sadzba príspevkov Deutsche Post na sociálne zabezpečenie

(%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Podiel zamestnávateľa	**19,49**	**20,01**	**21,07**	**21,07**	**20,77**
Zdravotné poistenie	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Poistenie pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Poistenie v nezamestnanosti	3,25	3,2	3,25	3,25	3,25
Dôchodkové poistenie	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Podiel zamestnanca	**12,55**	**12,85**	**13,40**	**13,40**	**13,10**
Poistenie v nezamestnanosti	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Dôchodkové poistenie	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Referenčná sadzba Deutsche Post	**32,04**	**32,86**	**34,47**	**34,47**	**33,87**

5.1.2.1.2. Výpočet základu hrubej mzdy

(96) Keďže výška príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré musí Deutsche Post odvádzať za svojich štátnych zamestnancov, by mala zodpovedať výške príspevkov na povinné sociálne poistenie, dôležité je, že na Deutsche Post sa nie len vzťahuje rovnaká sadzba, ale zároveň sa táto sadzba vypočítava na rovnakom základe hrubej mzdy.

(97) Je preto potrebné určiť hrubú mzdu pre štátnych zamestnancov (ďalej len „hrubá mzda štátnych zamestnancov“), ktorá predstavuje rovnaký základ mzdy ako hrubá mzda súkromných zamestnancov.

(98) Predpokladá sa, že príspevky štátnych zamestnancov na náklady na ich zdravotnú starostlivosť a dlhodobú starostlivosť sú rovnaké ako príspevky súkromných zamestnancov na povinné zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na dlhodobú starostlivosť (pozri odôvodnenie 92). V tejto súvislosti preto nie je potrebná žiadna úprava základu mzdy. Keďže však štátni zamestnanci neprispievajú na svoje dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti (pozri odôvodnenie 93), splatná mzda (t. j. skutočné mzdové náklady) by sa mala zvýšiť uplatnením faktora, ktorý zohľadňuje podiel príspevkov súkromných zamestnancov na povinné dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti.

(99) Týmto vzorcom sa prepočítava splatná mzda na hrubú mzdu, ktorá je rovnaká ako hrubá mzda súkromných zamestnancov:

$$\text{hrubá mzda štátnych zamestnancov} = \text{splatná mzda} * \frac{100}{100 - \begin{pmatrix}\text{podiel súkromných zamestnancov na dôchodkovom} \\ \text{poistení a poistení v nezamestnanosti}\end{pmatrix}}$$

(100) Uvedený vzorec, uplatnený na rok 1997, by napríklad viedol k tomuto výsledku:

$$\text{hrubá mzda štátnych zamestnancov} = \text{splatná mzda} * \frac{100}{[100-(3.25+10.15)]} = \text{splatná mzda} * 1{,}15$$

(101) Napríklad v prípade sadzieb príspevkov z roku 1997 je hrubá mzda štátnych zamestnancov o 15 % vyššia než splatná mzda štátnych zamestnancov.

5.1.2.2. Určenie príspevkov na sociálne zabezpečenie na základe hrubej mzdy, ktoré splácala Deutsche Post za svojich štátnych zamestnancov

5.1.2.2.1. Výhoda založená na porovnaní s referenčnou sadzbou

(102) Podľa článku 16 ods. 1 zákona PostPersRG musela Deutsche Post v období 1995 až 1999 platiť do dôchodkového fondu ročný príspevok vo výške 2,045 miliardy EUR, resp. spolu 10,225 miliardy EUR.

(103) Na základe toho a zohľadňujúc uvedené skutočnosti je možné vypočítať príspevky na sociálne zabezpečenie na základe hrubej mzdy, ktoré splácala Deutsche Post za obdobie1995 až 1999, a porovnať tieto s referenčnou sadzbou určenou v odôvodnení (97).

Tabuľka 2

Príspevky Deutsche Post na sociálne zabezpečenie na základe hrubej mzdy a referenčná sadzba

	1995	1996	1997	1998	1999
Príspevok Deutsche Post do dôchodkového fondu (v miliardách EUR)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
Čistá mzda štátnych zamestnancov (v miliardách EUR)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
Hrubá mzda štátnych zamestnancov (v miliardách EUR)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
Príspevok Deutsche Post v % hrubej mzdy	**50**	**59**	**66**	**69**	**78**
Referenčná sadzba (%)	**31,93**	**33,29**	**34,44**	**34,46**	**33,85**

(104) Z tohto výpočtu nevyplýva, že by bola Deutsche Post zvýhodnená, keďže platila viac, než je vypočítaná referenčná sadzba.

5.1.2.2.2. Výhoda založená na porovnaní s referenčnou sadzbou pri zohľadnení prípadného vplyvu regulácie cien

(105) Je *potrebné* poznamenať, že v odôvodneniach 332 až 338 rozhodnutia z roku 2012 Komisia zastávala názor, že regulácia cien Deutsche Post bola relevantným faktorom na výpočet príspevkov na sociálne zabezpečenie na základe hrubej mzdy, ktoré skutočne splácala Deutsche Post, a na posúdenie primeranosti dôchodkového opatrenia.

(106) Bolo to odôvodnené skutočnosťou, že článok 20 ods. 1 a ods. 2 poštového zákona (*Postgesetz*) z 22. decembra 1997 ([30]) (ďalej len „PostG“) umožňuje Deutsche Post požadovať od regulačného orgánu, aby pri stanovení prípustnej výšky výnosov z výlučného práva a cenovo regulovaných služieb zahrnul do nákladov presúvaných na používateľov okrem iného „nekonkurenčné sociálne náklady“ a náklady na efektívne poskytovanie univerzálnej služby.

(107) Poštový regulačný úrad akceptoval tento prístup prvýkrát v rozhodnutí o cenových stropoch z roku 2002 (s účinnosťou od 1. januára 2003) a tiež schválil „nekonkurenčné sociálne náklady“ v rozhodnutiach o cenových stropoch z rokov 2007 a 2011. Komisia zastávala názor, že Deutsche Post z ekonomického hľadiska skutočne platí nižšiu sadzbu príspevku na sociálne zabezpečenie, než je jej zdanlivý príspevok do dôchodkového fondu. Na základe tohto stanoviska Komisia v rozhodnutí z roku 2012 mohla určiť a vyčísliť výšku nezlučiteľnej pomoci, ktorá sa mala vrátiť za obdobie od 1. januára 2003 do okamihu, keď už neexistovala komparatívna výhoda.

([30]) BGBl. 1997, časť I, č. 88, s. 3294.

(108) Pokiaľ ide o toto rozhodnutie, a teda o posúdenie dôchodkového opatrenia za obdobie 1995 až 1999, mohlo by sa diskutovať to tom, či by sa v rámci posudzovania existencie výhody podľa metodiky *Combus* mal zohľadniť potenciálny vplyv regulácie cien Deutsche Post pri určovaní prípadného zvýhodnenia prevádzkovateľa prostredníctvom dôchodkového opatrenia.

(109) Komisia však zastáva názor, že potenciálny vplyv regulácie cien v žiadnom prípade nie je relevantný, pokiaľ ide o časový rozsah opatrenia posudzovaného v tomto rozhodnutí, t. j. obdobie 1995 až 1999.

(110) Ako Komisia uviedla v rozhodnutí z roku 2012, prvé rozhodnutie o cenových stropoch, v ktorom boli zohľadnené „nekonkurenčné sociálne náklady", ako sa uvádza v zákone PostG, prijal poštový regulačný úrad až v roku 2002 za obdobie 2003 až 2007 ([31]). Pokiaľ ide o obdobie pred rokom 2003, Komisia naproti tomu zastávala názor, že z právneho základu regulovaných poplatkov uplatňovaných v období 1995 až 2002 sa nedá s istotou vyvodiť, aké rozhodnutie na *exante* báze prijali príslušné orgány v súvislosti s regulovanými poplatkami ([32]). Vzhľadom na túto skutočnosť Komisia vysvetlila, že vzhľadom na to, že neboli k dispozícii žiadne samostatne vykazované prvky poplatkov na sociálne náklady, nebolo možné určiť úroveň príspevkov na sociálne zabezpečenie na základe hrubej mzdy pri zohľadnení regulácie cien Deutsche Post ([33]). Na základe tohto stanoviska Komisia dospela v rozhodnutí z roku 2012 k záveru, že nemohla určiť a vyčísliť výšku nezlučiteľnej pomoci za obdobie 1995 až 2002 ([34]).

(111) Na účely tohto rozhodnutia Komisia zastáva názor, že uvedené stanovisko sa rovnako uplatňuje v rámci posudzovania existencie výhody podľa metodiky *Combus*, t. j. vykonávaním referenčného porovnávania opísaného v odôvodnení (90). Keďže Komisia napriek vynaloženiu maximálneho úsilia nemôže vyčísliť žiadny potenciálny vplyv regulácie cien na príspevky na sociálne zabezpečenie na základe hrubej mzdy, ktoré za svojich štátnych zamestnancov splácala Deutsche Post, nemôže na tomto základe určiť existenciu výhody.

5.2. **Záver týkajúci sa existencie finančnej výhody**

(112) Z uvedeného vyplýva, že ak sa Komisia obmedzí na priame porovnanie príspevkov Deutsche Post do dôchodkového fondu a príslušnej referenčnej sadzby, nedá sa zistiť žiadna výhoda pre Deutsche Post. Okrem toho, aj keby Komisia rozšírila svoje posudzovanie na potenciálny vplyv regulácie cien Deutsche Post, za predpokladu, že by to bolo odôvodnené, nebolo by možné určiť a vyčísliť presnú výhodu za obdobie 1995 až 1999, ani jej prepojenie na dôchodkové opatrenie.

(113) Na základe uvedeného Komisia zastáva názor, že nemôže určiť, či dôchodkové opatrenie, ktoré sa v období 1995 až 1999 uplatňovalo v prospech Deutsche Post, predstavovalo výhodu pre prevádzkovateľa v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Keďže nie je možné určiť existenciu výhody, čo je jedna z kumulatívnych podmienok existencie pomoci, Komisia dospela k záveru, že dôchodkové opatrenie nepredstavovalo štátnu pomoc.

6. **ZÁVER**

(114) Komisia konštatuje, že dôchodkové opatrenie, ktoré prijalo Nemecko na obdobie 1995 až 1999, nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Dôchodkové opatrenie, ktoré prijalo Nemecko v prospech Deutsche Post na obdobie 1995 až 1999, nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

([31]) Rozhodnutie 2012/636/EÚ, odôvodnenie 332.
([32]) Tamtiež, odôvodnenie 329.
([33]) Tamtiež, odôvodnenie 329.
([34]) Tamtiež, odôvodnenie 408.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Nemecku.

V Bruseli 7. februára 2020

Za Komisiu
Margrethe VESTAGER
výkonná podpredsedníčka